

(неприемлив за другите) начин на съществуване. Дали този, който съзнателно изповядва подобен възглед, би го приел и като отнесен към „нас“ българите? Дали би останал на тази позиция, ако на „нас“ кажат: „Поради факта, че сте българи, вие сте и ще останете да живеете в „гетото“ на Европа“ – с всички следствия от „живеенето в гето“?

4. Яна Маркова: Ромските квартали в София – „призраци“ в географското и в социалното пространство

Разсъжденията в текста са ориентирани към ключовия въпрос, заложен в проекта на изследването: „Възможно ли е и при какви условия е възможно локалното и/или националното и/или наднационалното регулиране и гарантиране на правата на малцинствата да не действа като допълнителен фактор за тяхното самозатваряне и за усилване на негативното им белязване и изтласкване, а да съдейства за интеграцията на съответното общество (т.е. за снемане на проблема малцинство поне във формата на расови и/или етнически малцинства)?“ Анализът не търси директни отговори на този основен въпрос, а по-скоро разглежда условията, усилващи самозатварянето и негативното белязване на ромската общност. Тези разсъждения задават възможни обяснения на съвременната ситуация, което от своя страна е съществена крачка за изработване на по-адекватна политика на гарантиране и регулиране правата на малцинствата. Факторите, определящи интересуващите ни процеси в обществото, са многобройни и не могат да бъдат обхванати в настоящия анализ. Поради тази причина текстът се ограничава до няколко проблемни кръга, които оформят само една възможна перспектива.

Основната теза на анализа е, че изолацията на ромите във физическото пространство е проекция на тяхната социална изолация. Разпределението на градското пространство, в което ромите заемат маргинални позиции, е израз на властови отношения, на контрол от страна на държавата и